

Distreta via, sense gaires pretensions, amb uns bons segon i quart llargs, pràcticament equipada però on pot anar bé dur un joc de tascons o friends petits per reforçar certs punt on les assegurances allunyen. La roca la trobem bona o molt bona en general, tot i que en algun tram, com a l'inici de la tercera tirada i als darrers metres de la via es torna un xic discreta. En resum, una via divertida, variada i ràpida, fet que ens permet combinar-la amb altres itineraris propers.

• Via: Festival Eròtic

• Zona: Rúbies

• Dificultat: 6a (MD)

• Dificultat obligada: V+

• Llargària: 145 metres

• Grau d'exposició: Mitjà

• Grau de compromís: Baix

• Equipament: Via pràcticament equipada amb espits i claus

• Material: Tot i que la via es pot fer amb el que hi ha posat, anirà bé un joc de tascons i/o un petit joc de friends fins al #1 de Camalot

Orientació: SudValoració: ***

Aproximació:

Des de Vilanova de Meià prenem la carretera cap el Pas Nou. A uns 3 quilòmetres trobarem una pista que es desvia a mà esquerra direcció a Rúbies. La seguim durant uns 14 quilòmetres fins arribar al nucli abandonat de Rúbies. Aparquem a l'esplanada i prenem un corriol que puja cap a la Portella Blanca (GR). Seguim el corriol fins que som a l'alçada de la paret on surt un corriol secundari (fites) que ens mena fins a peu de via.

L1(III+)

La via s'inicia al costat d'una alzina característica. La primera tirada es troba desequipada, però no presenta cap mena de dificultat (es pot fer desencordat). Només haurem d'anar superant una sèrie de ressalts i esquivant la vegetació fins arribar a una petita feixa on farem la primera reunió al costat d'un arbre. 30 metres.

L2(6a)

La via canvia radicalment d'aspecte. Encarem una bonica i compacta placa. El pas clau es troba entre el segon i el tercer espit, on la presa és escadussera i haurem de confiar en l'equilibri i l'adherència. Un cop superat ens queda un pas atlètic amb bones mans, xapem i tirem cap a la dreta tot esquivant un sostre. Progressem ara uns metres pel costat d'una fissura, que admet tascons i friends al gust. Seguim per la placa serpentejant a la cerca de la millor presa fins arribar a la reunió, que es fa en un relleix prou còmode. 40 metres

L3(V)

De la reunió hem de traçar una llarga diagonal, cercant el terreny més lògic, per evitar el sostre que tenim sobre la reunió. En aquesta part de la via la roca no es tant ferma, el que ens farà anar atents per tal de no arrencar res. Un cop esquivem el sostre enfilem una bona placa vertical, farcida de franges horitzontals, que ens permeten progressar

ràpidament fins la reunió, que és extraordinàriament incòmoda. 40 metres.

L4(6a-)

El darrer llarg s'inicia per una placa amb roca de primera. Des de la reunió només es veuen dos expansions molt seguides i després el desert... No patiu! Cop de gas i cap amunt sobre franges boníssimes que ens fan guanyar metres ràpidament i fins i tot col·locar algun friend abans d'arribar al tercer espit del llarg. A partir d'aquest punt la dificultat minva i ens resten uns metres més senzills però on haurem de tornar a parar compte amb la roca. 35 metres.

Descens:

Anem cap a l'est a buscar la canal de La Portella Blanca per on passa el GR que hem agafat per arribar a peu de via.

El que més m'ha agradat:

- Segona i quarta tirada.
- Bastant mantinguda.
- Ràpida, fet que permet, si anem amb temps i ganes, combinar-la amb un altre itinerari de la zona.

El que no m'ha agradat tant:

• Situació de la tercera reunió, absolutament incòmoda.